

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ

“... ਪੌਲੁਸ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਰੁੱਝ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਯਿਸੂ ਓਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ।... ਅਤੇ ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਥੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 18:5-8)।

ਪੌਲੁਸ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੌਲੁਸ ਅਰਥਾਤ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬੜੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ, ਦੁਆ ਕਰਨ, ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਤਕ ਰੋਜ਼ਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਧੋਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16)। ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪੌਲੁਸ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸੀ ਓਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਹਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:23)। ਉਹਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:11, 12) ਸਗੋਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 3:3) ਖੁਦ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:37)।

ਇਕ ਰਸੂਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਓਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਹਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬਾਰਾਂ ਰਸੂਲਾਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1:8, 9)। ਪਤਰਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਖਤਿਆਰ ਸੀ (2 ਪਤਰਸ 3:15-17)। ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13:16-41; 14:15-17; 22:1-21; 26:2-23), ਪਰ ਉਹਦੇ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ (22:16) ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਵਚਨ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ (16:15, 33; 18:8) ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਾ

ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਬਾਰੇ ਉਹਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:16)।

ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰੀਤ, ਅਰਥਾਤ ਫਜ਼ੂਲ ਰਵਾਇਤ ਜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ।

ਰੋਮੀਆਂ 6:1-18

ਰੋਮੀਆਂ 5 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ, ਲਹੂ ਅਤੇ ਮੌਤ (5:9, 10) ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ (5:2, 15, 17, 20, 21), ਬਚਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (5:1, 9, 10)। ਇਹ ਸਾਰੇ ਫ਼ਾਇਦੇ, ਜਿਹੜੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਸਾਂਝ ਕਰਨ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਪ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਦਲੇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ (ਰੋਮੀਆਂ 6:1, 2) ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਾਪ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 6:2)। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਮੰਨਣ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੌਤ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:4-6, 17, 18)।

ਰੋਮੀਆਂ 6:3, 4 ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਸਗੋਂ ਪੌਲਸ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਜਦ ਕੋਈ ਉਹਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਉਹਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਪੌਲਸ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ‘ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਭਾਵ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਰਨਾ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਮਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਮੌਤ ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਪ ਭਰੇ ਅਤੀਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਵੀਂ ਅਜ਼ਾਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।’ ‘ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੋਏ’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:2) ਵਾਕਾਂਸ਼ ਤੋਂ ਪੌਲਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪਾਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਤੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਕੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯਾਨੀ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਮਕਸਦ ਹੁਣ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਪ ਤੋਂ ਇਹ ਮੌਤ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਪਾਪ ਲਈ ਮੌਤ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: ‘... ਸਾਡੀ ਪੁਰਾਣੀ ਮਨੁੱਖਤਾਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਕਿ ਪਾਪ ਦਾ ਸਰੀਰ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨਾ ਕਰੀਏ’ (ਰੋਮੀਆਂ 6:6)। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਪਾਪ ਲਈ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ‘ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ’ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:7, 18)।

ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਨਾ ਕੱਢ ਲਵੇ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ

ਕੰਮ ਹੀ ਪਾਪ ਤੋਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ 'ਮਨੋਂ ਉਹਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ' (ਰੋਮੀਆਂ 6: 17) ਹੋ ਕੇ 'ਪਾਪ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਕੇ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਸ' ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 18)। ਇਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਇਸ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਮਰ ਕੇ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾ ਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠੇ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 6) ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਪ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅੱਜ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਪਾਪੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 2: 20; ਰੋਮੀਆਂ 12: 1)। ਪੌਲਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਇਸ ਮੌਤ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਓਸੇ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਦਿਲੋਂ ਹੋ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 6, 7, 17, 18)।

ਅਜਿਹਾ ਬਲੀਦਾਨ ਸਿਰਫ਼ ਰਵਾਇਤ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸਰਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣਾ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤਕ ਲਿਆਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਪਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਐਨਾ ਫ਼ਿਕਰਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਹੱਈਆ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਉਹ ਪਾਪ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 6)।

ਭੁੱਖੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇ ਖਾਣਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਪਰ ਮੁਰਦਾ ਉਹਨੂੰ ਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਦਾ ਪਸੰਦੀਦਾ ਖਾਣਾ ਵੀ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਡੁੱਬਿਆ ਆਦਮੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਪਾਪ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਛਲਾਵੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਤੌਬਾ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ; ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਮਨ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾ ਕੇ ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਦਲਾਅ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। (ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਤਾਕਤਵਰ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ।) ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਸਿਰਫ਼ ਦਿਲ ਨਾਲ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਮੀਆਂ 6: 1-18 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਿ ਮਨ ਸਿਰਫ਼ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜ

ਨਾਲ ਹੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27

ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27 ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਬੰਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਰੱਖਣ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। (ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ *huioi*, ‘‘ਪੁੱਤਰ’’ ਜਾਂ ‘‘ਬਾਲਕ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਦਾ ਅਰਥ ਕਈ ਵਾਰ *ਓਸੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ* ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੱਤੀ 23: 15; ਲੂਕਾ 16:8; ਯੂਹੰਨਾ 12:36; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:2; 1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:5)।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਠੋਰ ਚਿੱਤ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਜਾ ਕੇ ਇਕ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਸ਼ਹਿਰੀ ਜਾਂ ‘‘ਸੰਤ’’ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਲਿਆਉਣ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਸਿਰਫ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਹੋ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਰਸਮ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ

ਏਕਤਾ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇੱਕੋ ਦੇਹ, ਇੱਕੋ ਆਤਮਾ, ਇੱਕੋ ਆਸ, ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭੂ, ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4:4-6)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਤਾਂ ਖੁਦਾਈ ਹਨ (ਆਤਮਾ, ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਵੱਧਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ); ਦੋ (ਦੇਹ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ) ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਏਕਤਾ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋ (ਆਸ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ) ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੈ। ਸੱਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਏਕਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਹੈ।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਏਕਤਾ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਹਰ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਨਾ ਯਹੂਦੀ, ਨਾ ਯੂਨਾਨੀ, ਨਾ ਗੁਲਾਮ ਨਾ ਅਜ਼ਾਦ, ਨਾ ਨਰ ਨਾ ਨਾਰੀ [ਸਰੋਂ] ... ਸੱਭੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ’’ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:28) ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰੀਰਕ ਕੰਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਅਤੇ

ਏਕਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨ ਕੇ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:11-13

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 11-13 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਰੋਮੀਆਂ 6: 3, 4 ਵਾਲਾ ਰੂਪਕ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹਦਾ ਮਕਸਦ ਹੋਰ ਵੀ ਸੀ। ਰੋਮੀਆਂ 6: 1-18 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਕਾਰਣ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 11-13 ਵਿਚ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 9, 10) ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਾਇਦਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਸੰਪੂਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 10), ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਉਹਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੋਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਅਪਰਾਧ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਦ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 11-13)। ਇੱਥੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸੋਚ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ‘ਸੁੰਨਤ’ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ‘ਅਪਰਾਧਾਂ ... ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੋਏ ਹੋਏ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪਾਪ ਅੱਗੇ ਬੇਬੱਸ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਦਮੀ ਰੂਹਾਨੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 13) ਉਹ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਉਹਦੀ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ) ਅਤੇ ਬੇ-ਸੁੰਨਤਾ ਹੈ (ਯਾਨੀ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ਹੈ)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ, ਇਕ ਬਦਲਾਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਹਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਉਹਦੀ ਸੋਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ), ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਉਹਨੂੰ ਨਵਾਂ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕਿਸੇ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਬਦਲਾਅ ਆਤਮਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਛੁੱਟ-ਮੰਤਰ ਜਾਂ ਭੇਤ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਕਾਰਜ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹਦਾ ਜੀਵਨ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਹਦੇ ਮਕਸਦ, ਅਰਥ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12, 13 ਅਨੁਸਾਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: (1) ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਿਹਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਵਾਲਿਆ ਉਹਨੂੰ ਵੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ (2) ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾ ਕੇ, ਜੀ ਉੱਠਕੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾ ਕੇ ਉਹਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਸੁੰਨਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ, ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵੰਡਣ ਤੇ ਉਹਦੇ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਨਵਾਂ ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ ਯਾਨੀ ਉਹਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਮਿਲੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 3: 3-5) ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਭ ਅਪਰਾਧ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 13)।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ

ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਦਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਬਰਕਤ ਦੇਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਬਰਕਤ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋਵੇ। ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿਰਪਾ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12)।

ਜੀ. ਆਰ. ਬਿਸਲੇ-ਮੁਰੇ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ:

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਮਹਤੱਵ ਵਿਚ ਉਪਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲਗਦਾ ਹੈ: ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਦਿਲੀ ਨਾਲ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਖੂਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤਕ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਹਿ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮਸੀਹ ਇਸ ਤਕ ਇੰਜੀਲ ਵਿਚ, ਸੈਕਰਾਮੈਂਟਾਂ ਵਿਚ, ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਕਹਿਣਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਵੇਖੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਉਲਟ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।¹

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-9 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12, 13 ਦੀ ਤੁਲਨਾ

ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁੱਟ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 8-9 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਇਕ ਕਰਮ ਜਾਂ ਅਮਲ ਮੰਨਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣਾ ਕੱਢ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਜਿਹਾ ਤਰਕ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ 1 ਪਤਰਸ 3: 21 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਬਪਤਿਸਮਾ ... ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ... ਬਚਾਉਂਦਾ

ਹੈ।' ਜੇ ਹਰ ਆਇਤ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ (ਭਾਵ ਉਹਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ) ਤਾਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ 1 ਪਤਰਸ 3:21 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਇਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਈਬਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹੀ ਉਲਝ ਜਾਏਗੀ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ, ਦੂਜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦੂਜੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਸੁਰ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-9 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12, 13 ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8 ਅਤੇ 1 ਪਤਰਸ 3:21 ਵਿਚ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਲਮੇਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਦਾਜ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘... ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ... ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੁਰਦਾ ਹੀ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ (ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ)। ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਸਵਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ’ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-6)। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8 ਵਿਚ ਉਹਨੇ ਆਇਤ 5 ਦੀ ਗੱਲ ‘ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ’ ਹੀ ਦੁਹਰਾਈ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਦਾ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕਦੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਫ਼ਸੂਸ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ ਪੌਲਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਲੇਖਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਸਿੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਸੋਚ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੀ ਪੱਤਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਬੜੀ ਸਾਫ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:

ਤੁਸੀਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿਚ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਗਏ ਜਿਹ ਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਰੱਖ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਠਾਇਆ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਏ ਵੀ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਅਸੁੰਨਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੋਏ ਹੋਏ ਸਾਓ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12, 13)।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਬੰਧ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ਦੋਹਾਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ: (1) ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹੋਏ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:5; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:13), (2) ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:6;

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12), (3) ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲਿਆ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 5; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 13), (4) ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 8; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12), (5) ਹੱਥ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਭਾਵ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 11; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 9) ਅਤੇ (6) ਬਚਾਏ ਗਏ ਭਾਵ ਸਭ ਅਪਰਾਧ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 8; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 13)।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਥਨਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਪਾਠਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 8 ਵਿਚ ‘‘ਬਚਾਏ ਗਏ’’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਪੂਰਣ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੂਤਕਾਲ ਕ੍ਰਿਦੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ‘‘ਮਾਫ਼ ਕੀਤੇ’’ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 13) ਪਿਛਲੇ ਕੰਮ ਦੇ ਪੂਰਣ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕੋਈ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12)।

ਪੌਲੁਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਤਦ ਤਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦ ਤਕ ਆਦਮੀ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਜੀ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 5)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾ ਕੇ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12, 13)। ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਅਫ਼ਸੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਪੌਲੁਸ ਦੀਆਂ ਪੱਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2: 4-9 ਅਤੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12, 13 ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ, ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੁਰਦਾ ਹੀ ਸਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਓਸੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਕਰਕੇ (ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਰੋਮੀਆਂ 6: 3), ਸਾਡੇ ਸਭ ਅਪਰਾਧ ਮਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਜਿਵਾਇਆ (ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ) ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਬਿਠਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਿਆਲਗੀ ਨਾਲ ਜੋ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਧਨ ਉਜਾਗਰ ਕਰੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਨਿਰਚਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਏ ਗਏ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਬਖ਼ਸ਼ੀਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ [ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ], ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਘਮੰਡ ਕਰੇ।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਦੀ ਕਿਰਪਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ (ਜਿਵੇਂ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:4-9 ਨਾਲ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12, 13 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:8 ਅਤੇ 1 ਪਤਰਸ 3:21 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ)।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:17

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:17 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, 'ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਘੱਲਿਆ।' ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਿਚੋੜ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 18:8)।

ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਇਸ ਵਾਕ ਰਚਨਾ (*ou* ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ... *alla* ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਸਗੋਂ ਹੈ) ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 'ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ' ਯਾਨੀ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਰਾਬਰਟ ਡਬਲਯੂ. ਫੰਕ ਨੇ ਇਸ ਵਾਕ ਰਚਨਾ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, '*ou ... alla* ਦਾ ਅਰਥ 'ਓਨਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ' ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਦੇ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (ਮਰਕੁਸ 9:37 ..., ਮੱਤੀ 10:20, ਯੂਹੰਨਾ 12:44, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5:4, ਆਦਿ)।'² ਮੈਕਸੀਮਿਲਿਅਨ ਜ਼ਰਵਿਕ ਨੇ ਇਸ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਸਾਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਖਾਉਣ ਦੀ ਖੂਬੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ A ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ B, ਜਿਥੇ ਉਹਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ A ਓਨਾ ਨਹੀਂ ਜਿੰਨਾ B, ਜਾਂ A ਦੀ ਬਜਾਏ B।' ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ ਉਹਨੇ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:17; ਮੱਤੀ 10:20; ਯੂਹੰਨਾ 12:44; ਮਰਕੁਸ 9:37; ਲੂਕਾ 10:20; ਯੂਹੰਨਾ 7:16 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।³ ਹੋਰ ਵਿਆਕਰਣ ਮਾਹਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।⁴

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:17 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਸਿਰਫ਼ ਇਨਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਹਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮਾ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇੰਜੀਲ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨਾਲ

ਹੀ ਫ਼ਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਅਹਿਮ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸੁਣਾਉਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੌਲੁਸ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13

1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 12:13 ਇਕ ਹੋਰ ਆਇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਪੌਲੁਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਚਰਚਾ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।

ਸਾਰ

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਕੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਆਦਮੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਇਕ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਪੁਰਾਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਨਵਾਂ ਇਨਸਾਨ ਬਣਨ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਅਤੇ ਸਭ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਕੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਖੋਖਲੀ ਰਸਮ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਸਮਰਪਣ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਜੀ. ਆਰ. ਬਿਸਲੇ-ਮੁਰੇ ਬੈਪਟਿਜ਼ਮ ਇਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1977), 273. ²ਰਾਬਰਟ ਡਬਲਯੂ ਫ਼ੋਕ, ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ਼ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈਸ, 1961), 233. ³ਮੈਕਸੀਮਿਲਿਅਨ ਜ਼ਰਵਿਕ, ਬਿਬਲੀਕਲ ਗ੍ਰੀਕ, ਅਨੁਵਾਦ ਜੋਜ਼ਫ਼ ਸਮਿਥ (ਰੋਮ: ਪੰਨਾ ਰਹਿਤ, 1963), 150. ⁴ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ, ਜੇਮਸ ਐਚ. ਮੇਲਟਨ ਏ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ਼ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਗ੍ਰੀਕ, ਅੰਕ 1, ਤੀਜਾ ਸੈਕਸ਼ਨ (ਐਡਿਨਬਰਗ: ਟੀ. ਐਂਡ ਟੀ. ਕਲਾਰਕ, 1906), 329.